

Edinost

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

V edinosti je moč!

NAROČNINA ZNAŠA

za vsa leta 24 K, pol leta 12 K, 3 mesece 6 K; na naročbo brez doposlane naročnine, se uprava ne odira. Naročnina za nedeljske izdanje „EDINOSTI“ stane: solito letno 3 K 50, pol leta 2 K 50. Vsi dopisi naj se pošiljajo na uredništvo lista. Nepravilna pisma se ne sprejemajo in nekopirajo se ne vrstijo. Zarodnina, oglaševanje reklamacije je pošiljati na upravo lista. UREDNIŠTVO: ulica Girolamo Galati 18 (Narodel dom). Izdajatelj in odgovorni urednik STEFAN GODINA. Lastnik: Koncoraj lista „Edinost“. - Natisnila tiskarna koncoraja lista „Edinost“ v Trstu, ul. Giorgio Galati 82. 18. Poštno-hraništelni račun št. 841-652. TELEFON št. 11-57.

Julij Födransperg morilec šansonetke Lucienne Fabry pred porotnim sodiščem.

Nadaljevanje. Glej današnje zjutranje izdajo.

Omenili smo že danes zjutraj, da sta bila včeraj predpoludne zaslišana kakor prič zidarja.

Anton Vidau in Josip Piščanc, ki sta oba popravljala neki zid na vrtu pri hiši, kjer je stanoval Födransperg. Dne 25. julija zjutraj ob 8. uri sta čula, da sta se Födransperg in ona ženska, ki je bila prišla k njemu par dni prej, začela prepirati. Zenska je najbolj kričala in se jezila. Prepir je postajal vedno huji in je trajal približno do 9. ure in četrt. Proti koncu je ženska posebno hudo zavpila. Čula sta besedo „aiuto!“ (na pomoč!), a potem je bilo tiho. Piščanc je celo dejal, da se mu je zdelo, kakor bi bila ženska vmrla. Na to se je Födransperg prikazal na okno. Bil je videti jezen. Na to je prišel na vrata in prosil Piščanca, naj mu prinese vode. Födransperg mu je o tej priliki rekel: „Ta presneta baba je bila eno noč pri meni, pa hoče, da jo plačam!“ On, Piščanc, mu je dejal, da take ženske treba plačati, na kar mu je Födransperg odvrnil: „Jo bom že jaz plačal!“

Vidau ni videl, da je bil Födransperg opraskan po nosu, Piščanc pa.

Ko je bila Celiceva prišla onega dne ob 5. uri popoldne v Rojan, sta jej povedala o prepiru. Piščanc je bil rekel Celicevi, da bi bilo dobro, če bi se šlo pogledat v stanovanje, kaj da se je zgodilo, a Celiceva je rekla, da se ne more, ker je bilo zaklenjeno.

Födransperg je Piščancu večkrat pravil, da je jako bogat, rekel mu je, da je turški konzul in da ima v Turčiji velika posestva, katera da hoče prodati za več tisočakov.

Priča Fran Trnovce, zidar, ki je delal s prejšnjima na vrtu pri hiši, je izpovedal približno isto, kakor prejšnja.

Za tem je predsednik prekinil razpravo do 5. ure zvečer.

Včerajšnje popoldansko nadaljevanje.

V popoldanskem nadaljevanju razprave je bila včeraj prva zaslišana priča Eleonora Rigler, ki stanuje v Rojanu št. 361, to je kakih 25 korakov nad hišo, kjer je stanoval Födransperg.

Poznala je Födransperga le kakor sosedo. Dne 25. julija v jutro je bila ona okoli 9. ure in pol namenjena k Göttingerjevimi. Idoča po stopnjicah pod Födranspergovimi okni je slišala žensko vpitje. Vpitje je prihajalo iz Födranspergove sobe. Eno okno te sobe je bilo odprto. Zenska je vpila v francoskem jeziku, a je vmešavala tudi kako frazo v italijanskem jeziku.

Ona, priča, je na to pohitela k Göttingerjevi in jej povedala o vpitju. Göttingerjeva je prišla na dvorišče. Vpitje je mej tem trajalo dalje. To vpitje so slišali vsi, a nihče se ni zmenil, da bi na kak način posegel vmes. Delavci, ki so tam delali, so rekli, da se nočejo vmešavati v tuje stvari. Ker je bil tam sin Celiceve, Henrik, ga je ona vprašala, kaj da se je zgodilo, a on da jej je rekel, da nič.

Preds.: Kakšne naravi je bil ropot, ki ste ga čuli?

Priča: Kakor teptanje z nogami in kakor prevračanje pohištva.

Preds.: Ste čuli tudi Födranspergov glas?

Priča: Malo; on ni kričal.

Preds.: Katere besede ste razumeli od onega vpitja?

Priča: Samo one v italijanskem jeziku: „Lasciami partire“ (Pusti me oditi). Slišala sem tudi vpitje „papà! papà!“ in mislila, da je to „oče! oče!“

Preds.: Pa je bilo „pas! pas!“ (Povedali smo že danes zjutraj, da se to izgovarja „pá, pá“ in da pomeni „ne, ne, nikar“). A niste slišali tudi nekeke pridrušene vsklike.

Priča: Da, bolj slabotne vsklike, na kar je postalo vse tiho. Jaz sem na to odšla in sem na cesti srečala gospo Koczarsko, ki me je vprašala, kdo da je vpil. Na to je prišel iz hiše Födransperg in mi rekel, če mu morem poskrbeti postrežčka, ki naj bi odnesel kovček one

gospodične, s katero se je bil sprl, ker je hotela imeti „argent“ (denar).

Preds.: Ste li opazili, da je bil opraskan?

Priča: Da, videla sem, da ima krvav nos in sem mu celo rekla, naj se gre vmit. Bil je še v blede-rumenih hlačah.

Preds.: Kedaj je potem zopet prišel iz hiše?

Priča: Okoli 10. ure. Vrnil se je pa ob 1. uri in pol ter mi povedal, da je že našel postrežčka in da bo ona gospodična takoj odšla.

Preds.: Kako je izgledal Födransperg, ko ste ga videli prvokrat?

Priča: Bil je videti razburjen, jezen.

Preds.: A drugič?

Priča: Bil je ves moker od znoja, drugače pa kakor prej.

Priča Edward Koczarski, stanuje nekoliko nižje, kakih 15 metrov daleč od hiše, kjer je stanoval Födransperg. On ima okna svojega stanovanja ravno nasproti Födranspergovih oken.

Preds.: Kakšen vtis je napravil Födransperg na vas?

Priča: Z menoj je bil vedno jako vljuden, priazen.

Preds.: Pred preiskovalnim sodnikom ste drugače povedali. Zakaj spreminjate sedaj svojo izjavo?

Priča: No, da vedel sem, da se je bil sprl z nekim voznikom. Bil je jako nagel jeze.

Preds.: Kaj je vam pravil, da je on?

Priča: Da je inženir, da je vitez. Povedal mu je bil, da hoče djati stanovanje lepo v red, ker ima priti k njemu hčerka, ki bo ostala pri njem le malo časa. Potem da bo on šel na Turško, da proda svoja posestva, ki da so vredna 40.000 turških lir. Na to da se povrne nazaj, da podere ono hišo in si zgradi palačo iz marmorja.

Preds.: Povejte nam kaj o onih dnevih.

Priča: Jaz sem ga bil srečal v petek, ko je bila z njim ona ženska. Govoril je z njo tako, da sem jaz iz tega govorjenja sklepal, da je to njegova hči, ki je prišla iz Carigrada in o kateri mi je bil povedal, da ima priti. V soboto, dne 25. julija, okoli 9. ure in pol predpoludne, me je moja hčerka poklicala in mi rekla: „Oče, vitez se prepira s hčerko.“ Jaz sem stopil k oknu. Na to se je Födransperg prikazal na svojem oknu in je to okno, ne popolnoma zaprl, ampak samo priprl, tako, da sem jaz vseeno lahko videl v njegovo sobo. Ona ženska na strani proti cesti, a Födransperg proti vrtu. Mahala sta z rokami in se prepirala. Bila sta za meter daljave narazen.

Preds.: Ste slišali kako besedo v francoskem jeziku?

Priča: Da. Ženska je vpila francoski, da naj ji da 200 frankov; če ne, da gre na policijo. Na to sem slišal kakor prevračanje stolic in takoj na to je ženska zavpila: „Laissez moi!“ „Laissez moi!“ Takoj zatem je postalo vse tiho, in jaz sem mislil, da sta se pomirila. Hotel sem ravno iz hiše, ko je nekdo potrkal. Moja žena je šla odpret. Bil je Födransperg. Prosil je mojo ženo — mene ni videl — naj mu posodi voziček, da bo dal odvesti prtljago „one proklete ženske“ — je rekel on. Na to se je rekel: „Vidite gospa, kaj se dobi, če se šemu stori kaj dobrega?“

Preds.: Koliko časa je bilo prešlo mej prejšnjim prizorom in prihodom Födransperga k vam?

Priča: Kakih 10 minut.

Preds.: Mislite vi, da je bil prišel k vam res radi voza?

Priča: To ni mogoče. Saj je sam vedel, da jaz nimam nobenega voza. On je le prišel, da zve, če smo kaj slišali in kaj da k temu porečemo.

Preds.: Ni li hodil Födransperg rad po noči od doma?

Priča: Jaz sem ga videl odhajati ob kaki 7. uri zvečer. Ljudje so pa govorili, da hodi po noči okrog.

Priča Alojzij Göttinger, stanuje v isti hiši kakor je stanoval Födransperg še predno je Celiceva vkupila ono hišo. Födransperg je tudi njemu povedal, da ima na Turškem velika posestva, velika zemljišča, ter da hoče vse to prodati in potem on vkupiti hišo od Celiceve. Njemu ni nikdar lagal, da je inženir, ali vitez.

Preds.: Je li kdo prihajal k Födranspergu v obiske?

Priča: Da, neki Lloydov uradnik je večkrat prihajal. Nekoč sta bili prišli dve mladi ženski, na videz šansonetki. Celiceva je prej prihajala poredkoma, potem pa večkrat.

Preds.: Vam ni bil povedal, da ima priti k njemu neka gospodična?

Priča: Ne. Povedal mi je pa, da ima neko dobro partijo in da je to neka gospodična v Berlinu, ki ima 100.000 markov dote.

Preds.: Kedaj ste videli pokojno Fabre prvokrat?

Priča: V sredo, dne 23. julija, ob 3. uri in tri četrt popoldne, ko sta prišla ona in Födransperg s tramvajem v Rojan. Potem sem jo videl zopet ob 8. uri zvečer istega dne. V četrtek ob 3. uri in pol popoldne sem ju zopet videl, ko sta prišla iz mesta.

Preds.: Kedaj ste jo pa videli zadnjič?

Priča: V petek večer, okoli 10. ure.

Tu je priča povedal, da je Födransperg oni dan njegovo hčerko večkrat poslal po vino in razne jedi. O prepiru mu je bila povedala njegova žena, ko mu je bila prinesla kosilo v njegovo delavnico v Rojanu. Födransperga je videl zvečer okoli 10. ali 11. ure. Födransperg je bil prišel k njemu, v njegovo stanovanje in ga vprašal, če je kaj zvedel o prepiru, ki ga je on imel zjutraj. On, priča mu je rekel, da ne, ker ni bil doma. Na to je Födransperg rekel: „Imel sem hud prepir z ono žensko. Poglejte, kako me je opraskala!“ Na to mu je Födransperg povedal, da se je bila ona začela prepirati z njim, ker je hotela imeti denar, da odputuje, a da mu prijatelj, ki mu jo je izročil v varstvo, ni pustil denarja, a on sam, da ga ni imel. „No — da mu je dejal Födransperg — pozneje je prišel moj prijatelj in nočjo sta odšla skupaj. Sedaj sta že daleč!“ Na to da je šel Födransperg spat, rekši, da mora vstati rano, ker da mora počistiti stanovanje, kajti ona ženska da mu je napravila mnogo smeti. Drugo jutro, namreč v nedeljo, sem ga videl ob 4. uri že na oknu.

Preds.: A ko je prišel v soboto zvečer k vam in govoril z vami, kako je izgledal.

Priča: Bil je miren in se smehljaj. Razumelo se je pa, da je bilo smehljanje nekoliko prisiljeno.

Na to je bil zaslišan kakor priča Abondij Contin, viši policijski svetnik, ki je, vsled najdenja glave v morju uvedel in vodil poizvedbe. Povedal je, kako je prišel na sled Födranspergu, kar je pa že znano. Povedal je, kako je zaslišaval Födransperga in kako je ta trdovratno in mirno tajil. Slednjič da je sklenil, da se izvrši hišna preiskava na Födranspergovem stanovanju. Ko so v stanovanju našli one kose trupla, se je kazal Födransperg jako začudenega in je izjavil, da ne ve, od kod, da se je to prišlo v njegovo stanovanje, in da se ni izdal niti z najmanjšo kretnjo. Ostal da je popolnoma miren.

Ko je na to predsednik pozval obtožena in ga vprašal, če potrdi to, kar je izpovedal priča Contin, je branitelj rekel — Saj je že izpovedal. To je nepotrebnost mučenja.

Preds.: Gospod branitelj! Rekel sem vam že dva ali trikrat, da me nikar ne prekinjate.

Bran.: Ali z ozirom na njegovo priznanje so te okolnosti popolnoma brez vsake važnosti.

Ker je priča Contin povedal, da je bilo platno, v katero je bil povit život umorjene, popolnoma novo, ga je predsednik vprašal, če je poizvedoval, od kje da je prihajalo ono platno.

Priča: Ne.

Preds.: Tožencu: Kje ste dobili ono platno?

Tož.: Tega platna ne poznam.

Preds.: Kako to, saj ste včeraj sami priznali, da ste vi v ravno to platno povili život pokojne.

Toženc (molči in maha z glavo).

Preds.: Priča Göttinger, ste vi kedaj videli pri Födranspergu to platno?

Göttinger: Ne.

Preds.: Priča Celice Katarina, ste videla vi to platno pri Födranspergu?

Celiceva: Tudi ne.

Preds.: Vi, Födransperg, vi veste go-

tovo, kje ste dobili, kje ste vkupili to platno.

Tož.: Ne vem, jaz tega platna ne poznam.

Branitelj tožencu: Povejte, če ste morda vkupili to platno v soboto?

Tož.: Ne, ne poznam tega platna.

Preds.: priči: Torej platno je bilo novo?

Priča: Novo, komaj odrezano.

Preds.: tožencu: Slišite?

Toženc (majoč z rameni): Hm, jaz ne poznam tega platna.

Preds.: Pa saj ste včeraj sami povedali, da ste vi v to platno zavili život.

Toženc ne odgovori ničesar.

Na to je predsednik prečital izjavo, ki jo je priča Ilona Kovacs podala pred preiskovalnim sodnikom. (Pomotoma smo javili, da je bila ta izjava prečitana že včeraj predpoludne, dočim je bilo tedaj prečitano le pismo, ki je je Ilona Kovacs pisala sodišču iz Spezie).

Ilona Kovacs je bila zaslišana v Gorici. Povedala je, kako je ona spoznala pokojno Fabre in kako je ta poslednja spoznala Födransperga. Fabre jej je bila povedala, da jej je Födransperg obljubil, da jo vzame za ženo. Fabre je bila zadovoljna. A vendar je rekla: „Kdo ve, če me bo pustil, ko bi jaz hotela iti v Tunis? Ali me bo morda vbil!“ na kar se je zasmejala.

Na to je bila zaslišana priča Marija Göttinger, soproga Alojzija. Tudi njej je Födransperg lagal, da je jako bogat. Pripovedoval jej je o ženi in o hčerkah.

Preds.: Kedaj ste videli prvokrat pokojno Fabre?

Priča: V sredo, dne 22. julija.

Preds.: Kje? Kako?

Priča: Bila sta skupaj in sta prišla mimo mojih vrat. On jej je kazal vrt in razgled z dvorišča.

Preds.: A potem?

Priča: Potem sem jo večkrat videla v četrtek na oknu. Födransperg je bil pri njej.

Preds.: Kako je bilo v soboto?

Priča: Okoli 9. ure predpoludne sem slišala, da sta se prepirala. Teptala sta z nogami po tleh in bila z rokami po mizi.

Preds.: Ste li kaj razumeli, kako besedo?

Priča: Nisem razumela ničesar, ampak na me je napravilo vtis, da hoče ona nekaj imeti, da nekaj zahteva. Hkratu pa sem slišala močno vpitje. Vpila je ženska kakor iz strahu. Takoj za tem je bilo vse tiho.

Preds.: Kje se je to vršilo?

Priča: V sprejemni sobi.

Preds.: Niste slišali, kakor nekako ječanje?

Priča: Da, kakor bi se kdo tožil, vzdihoval.

Preds.: So bila Födranspergova okna odprta?

Priča: Eno je bilo odprto, a eno okno, ki je nad mojim stanovanjem, je Födransperg zaprl, takoj potem, ko je bilo postalo tiho.

Preds.: Ste li videla tedaj Födransperga?

Priča: Da, ko je prišel zapret okno. Rekel je celo: „Vedno se moram jeziti!“

Preds.: Kako pa, da ni nikomur prišlo na um, da se je morda zgodilo kaj hudega?

Priča: Kako naj si mislimo kaj hudega? Kdo bi si bil mislil, da se je kaj takega zgodilo?

Preds.: Kdaj ste potem videla Födransperga?

Priča: Takoj za tem, ko je bil prišel po vodo. Četrto ure pozneje je prišel mimo njenih vrat. Imel je na sebi sivo obleko in mi je rekel, da gre v mesto. Rekel je, da bo dal ono žensko zapoditi od doma. Bil je na nosu opraskan in je izgledal, kakor nekam žalosten.

Priča se ne spominja, če je toženca videla v nedeljo. Ve pa, da ga je videla v ponedeljek zjutraj.

Preds.: Je li res, da se je Födransperg odstranil v soboto, ko je Celiceva prišla plačat delavce? In sicer da se je odstranil zato, da bi ga ona ne videla?

Priča: Da, rekel je, da si gre po kruh.

Vrnil se je ob 10. uri zvečer.

Preds.: tožencu: Je li res, kar je povedala priča?

Tož.: Da.

Priča Ivan Gugnjac, policijski agent, je videl v noči od nedelje na ponedeljek (26—27. julija) Födransperga, ko je šel ob 1. uri popoldne mimo kavarne v Rojano. Izgledal je nekam čudno, zdelo se mu je, kakor bi se Födransperg ogibal ljudi.

Preds. tožencu: Vi ste se tedaj vračali od morja, potem ko ste se znebili glave pokojne Fabre?

Tož.: Da.

Današnje nadaljevanje razprave dne 2. aprila 1909.

Danes predpoludne ob 9. uri je pričelo nadaljevanje razprave.

Prva je bila zaslišana priča Marija Mihalič, ki stanuje tam blizu, nekoliko nižje, je slišala teptati z nogami in klicati „aiuto!“ (na pomoč!).

Preds.: Kolikokrat je zaklicala „aiuto“?

Priča: Samo enkrat.

Preds.: Povejte mi, kakšen je bil Födransperg, ko se je razjezil?

Priča: Eh, ko se je razjezil, je bil jezen! (Veselosť).

Preds.: No to seveda, ampak pravijo, da je bil jako hudoben.

Priča: Eh, seveda je bil hudoben, ko je to napravil.

Priča Fran Vadanjel, c. kr. redar. K njemu je bil prišel Födransperg v soboto dne 23. julija. Rekel mu je, da ima doma dekle, katero hoče odsloviti, a ona noče oditi.

Preds.: Vam je povedal koliko dni da ima to dekle?

Priča: Da, rekel je, da jo ima par dni, a mu ne ugaja.

Preds.: Koliko je bilo ura, ko je prišel k vam?

Priča: Meni se vse zdi, dasiravno ne morem trditi z gotovostjo, da je bilo še pred 9. uro.

Pred.: Ste li opazili, da je bil opraskan?

Priča: Ne, tega nisem opazil.

Pred.: Pa kaj ste vi rekli tožencu, ko vam je rekel, da bi rad dal zapoditi dekle?

Priča: Jaz sem mu svetoval, naj gre na policijo k dotičnemu uradniku, ali pa naj počaka nadzornika, ker jaz da ne morem storiti ničesar. Na to je on odšel.

Branitelj: Torej kakor trdi priča Vadanjel pred preiskovalnim sodnikom, bi se zdelo, da je Födransperg na policiji še predno je izvršil zločin, kajti priča pravi, da je bil tam že ob 9. uri ali še prej, in da ni bil opraskan.

Preds.: No, to je pomota glede ure in nič drugega, kajti tožencu pravi sam, da je bil na policiji potem ko je izvršil zločin. Ni res tožencu?

Tož.: Da.

Priča Fran Berger, trgovec, pri katerem je bil Födransperg v službi, je povedal, da je bil Födransperg jako priden, da je vedno točno izvrševal svojo dolžnost. Le nekoliko nagle jeze da je bil. Sicer so ga vsi uradniki hvalili.

Preds.: Je res, da je on večkrat spremljal neko gospodično, ki je v službi pri vas, ko je nosila seboj velike svote denarja?

Priča: Da, to je res, a jaz tega nisem vedel prej, povedali so mi šele potem.

Preds.: Zakaj ste ga odslovili iz službe?

Priča: Zato, ker smo tedaj skrhili številno osebja in ker je Födransperg prihajal vsaki dan po pol ure prepozno na delo.

Preds.: Kako je bilo, da ste mu posodili onih 40 kron?

Priča: Prišel je bil k meni v petek zjutraj ob 8. uri in pol.

Preds.: V urad?

Priča: Ne, na dom. Prosil me je, naj bi mu posodil 40 kron in mi obljubil, da mi vrne to svoto naslednji teden. Dal sem mu rad onih 40 kron in nisem niti računal, da mi jih vrne.

Preds.: Vam je li določil dan, ko vam bo vrnil denar?

Priča: Ne, rekel je prihodnji teden.

Preds.: A pred preiskovalnim sodnikom ste rekli, da vam je obljubil povračilo denarja za v ponedeljek.

Priča: To je tudi možno, a jaz se sedaj ne spominjam več.

Branitelj priči: Zakaj ste vi rekli pred preiskovalnim sodnikom, da je bil Födransperg skrajno skrupulozen v izvrševanju svojih dolžnosti?

Priča: Rekel sem, da je bil skrupulozen zato, ker je pri polaganju računov na primer o troških, pokazal vselej celo tramwayske listke.

Branitelj: Je li res, da je večkrat Födransperg imel pri sebi več svote, ki jih je iztirjal za vas?

Priča: Da, to je res. Večkrat je celo prišel v pisarno z denarjem, ko je bila že blagajna zaprta, in v takih slučajih je nesel denar seboj domov in potem ga prinesel popoldne v urad in ga točno izročil blagajni.

Na to je bila prečitana izjava, ki jo je podal pred preiskovalnim sodnikom uradnikom tvrdke Fr. Berger, Toros. V tej izjavi je rečeno, da je Födransperg jako natančen v izvrševanju službe in da se mu je smelo zaupati tudi več svote denarja. Bil da je res vedno jako ekscentričen. Danes je na primer rekel, da namerava

iti na Turško, a drugi dan, da misli iti v Ameriko.

Bile so prečitane izjave, ki so jih podali preiskovalnemu sodniku tudi drugi uradniki tvrdke Berger, mej temi tudi ona gospodična, ki je hodila iztirjevat. Ta poslednja je izjavila, da „česarvno ima Födransperg grd obraz, mu je ona vendar zaupala do skrajnosti in rada videla, da gre on ž njo, ko je imela inkasirati kako več svoto.“

Predsednik je dal na to pozvati pričo Ljudevita Nagelschmidt, Ker ga pa ni bilo v čakalnici, je predsednik velel, naj se odredi, da takoj pride. Na to je bil pozvan kakor priča

Ivan Plisca, urar, kteremu je Födransperg v ponedeljek, dne 27. julija ponudil neke malenkosti, namreč eno iglo in neke koralde, za katere je Födransperg zahteval eno krono. Ker on ni hotel vkupiti, mu je Födransperg ponudil one stvari za 40 stotink. Na to mu je on dal onih 40 stotink in vzel one predmete. A takoj za tem je Födransperg potegnil iz žepa še eno škatljo iz želvinega oklepa. Rekel mu je, da njega stane 10 kron, a da mu da za 4 krone. On ni hotel vzeti. V oni škatlji je bilo pisalno orodje. Odhajaje, mu je Födransperg rekel, da ima doma še mnogo predmetov, ki so bili last njegove pokojne žene, namreč klobuke, obleke in dragulje, ter da se hoče teh žalostnih spominkov znebiti.

Njemu, priči, se je zdelo, da mu to pripoveduje, kakor v nadi, da mu bo on rekel, naj prinese njemu, da bo on vkupil. No, on, priča, mu je odgovoril, naj da oglasiti potom listov, da ima to na prodaj.

Na to je Födransperg smeje se odšel. Zatem so bile še zaslišane priče Ljudevit Nagelschmidt, ki je bil mej tem prišel, Ema Hirsch, Canaruto, Marko Mustacchi, ki je bil pozvan trikrat predno je prišel, Josip Prelec in mons. Flego. Slednjič so bili prečitani še nekateri spisi.

O vsem tem priobčimo natančnejše poročilo v jutranji jutranji številki.

Srbska skupščina.

V sredo je imela srbska skupščina tri ure trajajočo tajno sejo, v kateri je prišlo do burnih prizorov. O dogodkih samih, kateri so se vršili v tajni konferenci skupščine, se sicer ne zna nič, a ko je bila tajna konferenca zaključena, se je poznalo toliko ministrom, kolikor poslanec razburjenost in napetost na obrazih. Predsednik skupščine od razburjenosti skoro ni mogel govoriti.

Ko je govoril minister Milovanović v javni seji, ter omenil noto, katero so predale velesile, se je čulo meklje: Katero nas hočejo udušiti.

Potem se je vzdignil predsednik skupščine Jovanović, ter spregovoril z glasom, kateri se je tresel razburjenja:

Mislím da bode skupščina odobrila predajo po ministru unanjih zadev prečitane note.

Tiho so se vzdignili poslanci ter zapustili dvorano, mej tem ko je predsednik zaključil sejo.

Odhajanje in prihajanje vlakov

C. k. državne železnice.

(Izveleček iz voznega reda, veljaven od 1. oktobra 1908)

(Časi za prihod, oziroma odhod so zaznani v srednjeevropskem času.)

Odhod iz Trsta (Campo Marzio)

Trst—Rovinj—Pula (Dunaj)
5.55 0 Herpelje—(Kanfarnar-Rovinj)—Pula (Direktni voz I. in II. razreda)
7.08 0 Herpelje—Divča—(Gorica—Ljubljana—Dunaj j. z.)
8.50 0 Herpelje—Pula (Direktni voz I. in II. raz.)
4.20 0 Herpelje—(Kanfarnar-Rovinj)—Pula (Divča—Gorica—Dunaj j. z.) (Direktni voz I. in II. raz.)
8.10 0 Herpelje (potem brzovlak) Pula (Direktni voz I. in II. raz.)—Divča—Ljubljana—Dunaj j. z.

Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih:

2.15 0 Rimanje—Boršt—Draga—Herpelje

Trst—Buje—Poreč.

6.10 M Koper—Buje—Poreč in medpostaj.
3.10 M Koper—Buje—Poreč in medpostaj.
7.10 M Koper in medpostaje (le do Buja).
8.20 M Koper—Izola—Portorose—Buje.

Trst—Gorica—Jesenice—Celovec—Dunaj—Draždane, Berlin—Monakovo

5.50 0 do Gorice (Prvačina—Ajdoščina).
--

7.45 0 Gorica (Prvačina—Ajdoščina) Jesenice, Beljak (Direktni voz I. in II. raz.) Celovec, Dunaj j. z. (Dirk. voz I. in II. raz.) Linec, Praga (Direktni voz I. in II. raz.) Draždane, Berlin.
--

3.55 0 Gorica—Jesenice—Ljubljana—Beljak—Franzsfeste—Bolcan—Gries—Inomost—Monakovo—Celovec—Solinograd—Dunaj (zahodni kol.)

2.55 0 Gorica (Prvačina—Ajdoščina) Jesenice—Trbiž—Ljubljana—Celovec.
--

3.50 Gorica—Jesenice—Ljubljana—Beljak—Franzsfeste—Bolcan—Gries—Inomost—Monakovo—Celovec—Linec—Dunaj (čez Ljubno).

5.00 0 Gorica—Jesenice—Trbiž—Beljak, Celovec, Linec, Praga (Dirk. voz I. in II. raz.) Dunaj—Monakovo—Draždane—Berlin.

7.25 0 Gorica (in medpostaje).

11.00 0 Gorica—Jesenice (čez Podrožnico v Beljak, Dirk. voz I. in II. raz.) Inomost—Monakovo.

Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih:

2.40 0 Gorica (in medpostaje).

Pekarna in slaščičarna

Lovrenc Rebula

Trst, ulica Belvedere šte. 57

je vedno preskrbljena s svežim kruhom 3-krat na dan. Prodaja vsakovrstne slaščice in prepečenec lastnega izdelka, kakor tudi

vse vrste moke.

Sprejme naročila za pečenje potic po jako zmernih cenah. LIKERJI v BUTELJKAH

Pekarna in slaščičarna

00000 TRST 00000

Piazza Caserma in Ulica Caserma 17

Prodaja svež kruh

trikrat na dan. - ZALOGA najfinije moke, slaščic, sladkih prepečenec, vina in likerjev. Za velikonočne praznike sprejemalo se bo pečenja najfinijih potic po zmernih cenah.

Novi slovenski ceniki :-:

dvokoles, šival. in kmet. strojev, gramofonov in vsakovrst. plošč itd. franko. Izvršuje se tudi popravila. Na-slov pri: BATJEL^U, Gorica

ZOBOZDRAVNIK

Univ. Med. Dr. Makso Brilliant

V TRSTU

ulica Vito. Bellini šte. 11

Izdeluje zašdelanje z emajlem, porcelanom srebrom in zlatom.

Izdeluje posamezne umetne zobove kakor tudi celo zobovje.

ORDINIRA od 9.—12. predp., 3.—5. popol

Anton Jerkič fotograf

TRST - Via delle Poste 10. - TRST.

..... priporoča se svojim cenjenim sorojakom.

Spomlad. novosti

izgotovljenih oblek

za dame gospode in otroke

Bohinec & Co.

Via delle Torri 2 TRST Via S. Lazzaro 17

(za cerkvijo sv. Antona novega)

Obleke po meri.

Točna postrežba. - Velikanska zaloga. - Najnižje cene.

Krčmarji in gostilničarji

V ulici Giulia šte. 16 se je odprla velika zaloga, na drobno, stekla in porcelane, namiznih kozarcev in kozarcev za pivo po jako nizkih cenah.

Se priporoča udani

Gustavo Marco

Nova prodajalnica ur in dragocenosti

G. BUCHER

(ex drug Drag. Vekjeta)

CORSO šte. 36 - TRST

Nasprotni preizjane prodaje. DRAG VEKJETA.

Rogati izbor zlatanine, srebrnine, dragocenosti in žepnih ur. Kupuje in zmenjuje staro zlato in srebro z novimi predmeti. - Sprejema naročila in popravlja vsakovrstno, srebrnino in žepne ure. Cene zmerno.

Pekarna in slaščičarna

Josipina udova Pozrù

TRST, ulica Istituto 28

naznanja, da bo sprejemala za Velikonočne praznike pečenje potic po zmernih cenah. Svež kruh trikrat na dan. Prodaja slaščic in raznovrstnih sladkarij, kakor tudi MOKE IZ PRVIH MLINOV.

